

**Присъда № 126 от 26.07.2019 г. на ОС - Бургас по в. н. о.
х. д. № 88/2019 г.**

Данни за делото	
Съд:	Окръжен съд - Бургас
Вид на делото:	ВНОХД
Номер на делото:	88
Година:	2019
Съдебен състав / Съдия:	ПЕТЯ Г. ГЕОРГИЕВА, ДАНИЕЛ Н. МАРКОВ, ГЕОРГИ Д. ПЕПЕЛЯШЕВ
Данни за акта	
Вид на акта:	Присъда
Номер на акта:	126
Дата на постановяване:	26.07.2019 г.
Дата на влизане в сила:	
Статус на акта:	
Дата на постановяване мотива:	31.07.2019 г.
Данни за изпращане в по-висша инстанция	
Съд:	Върховен касационен съд
Изходящ номер:	5068
Година:	2019
Тип на документа:	Писмо
Дата на изпращане:	15.08.2019 г.
Резултат от обжалване:	

Присъда

Номер 126, 26.07.2019 година, град Бургас

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

БУРГАСКИ ОКРЪЖЕН СЪД наказателно отделение,

На двадесет и шести юли две хиляди и деветнадесета година,

В публично заседание в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ГЕОРГИ ПЕПЕЛЯШЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ДАНИЕЛ МАРКОВ

ПЕТЯ ГЕОРГИЕВА

Секретар: Йовка Иванова
Прокурор: Елка Добрикова

като разгледа докладваното от съдия ГЕОРГИЕВА ВНОХ дело № 88 по описа за 2019 година, на основание чл. 336, ал. 1, т. 2 вр. чл. 334, т. 2 от НПК,

П Р И С Ъ Д И:

ОТМЕНЯ присъда № 8/11.01.2019 г., постановена по НОХД № 4967/2018 г. по описа на Районен съд – Бургас, в частта с която подсъдимия И. Н. Д., ЕГН ***** е признат за невиновен в извършване на престъпление по чл. 343в, ал. 3, вр. ал. 1 от НК и вместо нея ПОСТАНОВЯВА:

ПРИЗНАВА подсъдимия И. Н. Д., роден на ***г***, с постоянен адрес в ***, ***, ***, гражданин, с ***** образование, работещ, ***, неосъждан, с ЕГН *****, за ВИНОВЕН в това, че на 16.10.2018 г., в ***, ж. к. "Славейков", до бл. 68, управлявал лек автомобил марка "*****", модел "***", с номер на рамата: WAUZZZ8K39A097397, в срока на изтърпяване на принудителна административна мярка за временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство, наложена му със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 17-0769-002164 от 31.07.2017 г., издадена от Началник група при Сектор "Пътна полиция" при ОД на МВР- гр. Бургас, връчена му на 04.08.2017 г. и влязла в сила на 21.08.2017 г., поради което и на основание чл. 343в, ал. 3, вр. ал. 1, вр. чл. 54 от НК му налага наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ШЕСТ МЕСЕЦА и ГЛОБА в размер на 200/двеста/ лева.

НАЛАГА на основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия И. Н. Д. общо наказание, в размер на най-тежкото от определените му за отделните престъпления по настоящото дело, а именно ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ЕДНА ГОДИНА.

ОТЛАГА на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението на наложеното общо наказание от една година лишаване от свобода, с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ.

ПРИСЪЕДИНЯВА на основание чл. 23, ал. 3 от НК изцяло към определеното на подсъдимия И. Н. Д. най-тежко наказание от една година ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА и наказанието ГЛОБА в размер на 500 /петстотин/ лева.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Присъдата подлежи на обжалване и протестиране в 15-дневен срок от обявяването ѝ на страните пред ВКС на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.

МОТИВИ към Присъда № 126/26.07.2019 г. по ВНОХД № 88/2019 г. по описа на Окръжен съд-гр. Бургас

С присъда № 8/11.01.2019 г. по НОХД № 4967/2018 г., Бургаският районен съд признал подсъдимия И. Н. Д., ЕГН *****, за виновен в това, че на 16.10.2018 г., в ***, ж. к. "Славейков", до бл. 68 управлявал лек автомобил марка "*****", модел "*****", с номер на рамата: WAUZZZ8K39A097397, след употреба на наркотично вещество-метамфетамин, установено с техническо средство "Дрегер Дръг Тест 5000"- Дрегер, с фабр. № ARAM 0005- проба № 153 от 16.10.2018 г., поради което и на основание чл. 343б, ал. 3, вр. чл. 54 от НК го осъдил на "лишаване от свобода" за срок от 1 година, изпълнението на което, на основание чл. 66, ал. 1 от НК, отложил за изпитателен срок от 3 години, и "глоба" в размер на 500 лева, като не наложил наказанието "лишаване от право да управлява МПС", предвидено в чл. 343г, вр. чл. 343б от НК, тъй като подсъдимият Д. бил неправопособен водач към датата на извършване на деянието.

Със същата присъда Районен съд- Бургас, на основание чл. 304 от НПК, признал подсъдимия Д. за невиновен в това, че по същото време и на същото място, управлявал

посочения автомобил, в срока на изтърпяване на принудителна административна мярка за временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство, наложена му със ЗПАМ № ***** от 31.07.2017 г., на Началник група при Сектор "ПП" при ОД на МВР- гр. Бургас, в сила от 21.08.2017 г., което според обвинението съставлява престъпление по чл. 343в, ал. 3, вр. ал. 1 от НК.

С оглед признаването му за виновен по обвинението за престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК, съдът възложил в тежест на подсъдимия и направените в хода на съдебното производство разноски в размер на 5. 00 лева, представляващи държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист.

Веществено доказателствено средство- 1 бр. касета от техническо средство "Дрегер Дръг Тест 5000", с фабр. № ARAM 0005 от проба № 153, съдът постановил да се остави по делото.

Срещу така постановената присъда е постъпил протест от прокурор от БРП, в който са изложени доводи за неправилност на същата в наказателнооправдателната ? част, поради което се настоява в тази част да бъде отменена и вместо нея да се постанови нова, с която подс. Д. да бъде признат за виновен по възведеното му обвинение в престъпление по чл. 343в, ал. 3, вр. ал. 1 от НК. За него, да му се наложи наказание "лишаване от свобода" за срок от 6 месеца, изтърпяването на което да се отложи за срок от 3 години. На подсъдимия да се наложи и кумулативно предвиденото наказание глоба в размера от 500 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 18 месеца. Предлага изменяване на присъдата, в частта, относно наказанието за престъплението по чл. 343б, ал. 3 от НК, като на подсъдимия се наложи и наказание лишаване от правоуправление за срок от 24 месеца. Искане се също, да се определи едно общо наказание, в размер на най-тежкото измежду тези за горепосочените две престъпления, а именно: лишаване от свобода за срок от 1 година, чието изтърпяване се отложи с изпитателен срок от 3 години, като към него се присъединят наказанията лишаване от правоуправление за срок от 24 месеца и глобата в размер на 500 лева. Прокурорът счита за неправилен извода на съда, за несъставомерност на деянието по чл. 343в, ал. 3 от НК.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция представителят на Окръжна прокуратура Бургас поддържа протеста, мотивира доводите за съставомерност на деянието по чл. 343в, ал. 3 от НК и моли в тази част, същия да бъде уважен. Не го поддържа, в частта относно искането за налагане на наказание лишаване от правоуправление за първото от престъпленията, предвид съгласие с извода на първата инстанция, за настъпила с изтичане срока на валидност на издаденото СУМПС неправооспособност на дееца.

Във въззивното съдебно заседание подсъдимият Д. не се явява. Представлява се от упълномощения от него защитник- адв. К. ***, който излага становището си за неоснователност на протеста. Счита правилна преценката на БРС, че притежаването на валидно СУМПС е необходима предпоставка за действието на наложената ПАМ. Според него, в случая валидността на посоченото свидетелство е изтекла преди извършване на деянието по настоящото дело, което приравнява подсъдимия на неправооспособен водач. На тези основания, моли за потвърждаване на първоинстанционната присъда, която счита за законосъобразна и надлежно обоснована.

След като се запозна с подадения протест, изслуша доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и закона, и след като извърши цялостна служебна проверка на присъдата, независимо от наведените с протеста основания, Бургаският окръжен съд намери следното:

Протестът е подаден в законоустановения срок, срещу подлежащ на проверка акт и е

процесуално допустим, а разгледан по същество се явява основателен.

От поотделната и съвкупна оценка на приложените по делото доказателства, въззивният съд намери за установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият И. Н. Д., ЕГН *****, *** и живее в ***. Той е *****, ***** гражданин, с ***** образование, работи като ***** на "*****", *****, реабилитиран по право.

На 16.10.2018 г., около 15: 15 часа, полицейските служители -свидетелите В. Д. и П. Д., изпълнявайки служебните си задължения, в ***, ж. к. "Славейков", до блок № 68 спрели за проверка лек автомобил марка "*****", модел "*****", с номер на рама WAUZZZ8K39A097397, който бил без регистрационни табели. Оказано им било съдействие от полицейските служители- свидетелите Н. И., В. С. и С. Ц.. В хода на проверката, като водач на лекия автомобил бил установен подсъдимият Д.. Същият не представил СУМПС, а при извършената служебна справка установили, че подсъдимият е притежавал СУМПС № *****, но срокът на валидност на същото бил изтекъл на 12.02.2018 г.

На място пристигнал младши автоконтрольор от сектор "ТП-свид. К. Д.. Подсъдимият Д. бил отведен в сградата на сектор "ТП". Последният отказал да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство "Алкотест Дрегер 7510", но се съгласил и му била извършена проверка с техническо средство "Дрегер Дръг Тест 5000", с фабричен номер ARAM 0005, проба № 153/16.10.2018 г., което отчело наличие на "метамфетамин" в организма на подсъдимия. Съставен бил ПИПУНУВ рег. № 769p-10687/16.10.2018 г., в който било отразено констатираното наличие на наркотик.

За констатираното нарушение Свидетелят Д. съставил на подсъдимия Д. АУАН Серия Д, бл. № ***** от 16.10.2018 г., който последният подписал без възражение. Връчен му бил и талон за изследване № 0000807 от 16.10.2018 г. за наличие на наркотични вещества, в който бил отразен резултатът от изследването с техническото средство. Подс. Д. приел показанията на техническото средство, за което се разписал собственоръчно в цитирания талон за изследване и отказал да даде кръвна проба за химически анализ.

В хода на разследването се установило, че поради допуснати от подсъдимия Д. нарушения по чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 2 и чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, със ЗПАМ № 17-0769-002164/31.07.2017 г., на Началник група към ОД на МВР Бургас, сектор "Пътна полиция" Бургас, връчена на подсъдимия Д. на 04.08.2017 г. и влязла в сила на 21.08.2017 г. /съгласно отбелязаното в нея/, на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, СУМПС на последния било временно отнето до решаване на въпроса за отговорността му, но не повече от 18 месеца.

От приложената по делото справка за нарушител/водач става ясно, че по отношение на подсъдимия Д. има влезли в сила 18 наказателни постановления и един фиш за нарушения на разпоредбите на ЗДвП, както и 1 влязла в сила ЗППАМ- горепосочената заповед № 17-0769-002164/31.07.2017 г.

Така описаните фактически обстоятелства районният съд е извел от поотделния и съвкупен анализ на събраните и проверени в хода на първоинстанционното съдебно следствие доказателства и доказателствени средства: показанията на свидетелите К. Д., Н. И., В. Д., С. Ц., П. Д., както и приобщените по реда на чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, предл. второ от НПК показания на последния, дадени в хода на досъдебното производство относно датата и резултата от извършената проверка за установяване употребата на наркотични вещества, както и поведението на подсъдимия при извършване на същата; от писмените доказателства- докладни записки, АУАН серия Д, бл. № *****, серия Д, бл. №

***** и серия Д, бл. № *****- всички от 16.10.2018 г., талон за изследване № 0000807 и 0000806- двата от 16.10.2018 г., протокол за извършване на проверка за употреба на наркотични или упойващи вещества, справка за съдимост и за нарушител/водач по отношение на подсъдимия Д., разпечатка от техническо средство "Дрегер Дръг тест 5000" -проба № 153/16.10.2018 г., както и документацията относно годността и сервизната проверка на средството, ЗПАМ № *****/31.07.2017 г., издадена от Началник група към ОД на МВР Бургас, сектор "Пътна полиция" Бургас.

Делото е изяснено от фактическа страна. Доказателствената съвкупност е непротиворечива, отделните доказателствени източници се допълват взаимно, а изложените обстоятелства не се оспорват от подсъдимия. Първоинстанционният съд е посочил въз основа на кои доказателства и доказателствени средства е изградил фактическите си изводи, поради което присъдата се явява обоснована. Фактическата обстановка е коректно установена и е разкрита обективната истина.

Правилно първоинстанционният съд е преценил, че показанията на петимата свидетелите по делото- полицейските служители Д., И., Д., Ц. и Д. са последователни, логични, непротиворечиви, добросъвестни и кореспондират с останалите писмени доказателства по делото, както и с вещественото такова. От показанията на свидетелите Д. и Д. се установява по категоричен начин, че на инкриминираната дата и място именно подсъдимият Д. е управлявал лекия автомобил марка "****", модел "****", който е бил без регистрационни табели. Резултатът от извършената проверка на подсъдимия за употреба на наркотични вещества или техни аналози, в частност наличието на "метамфетамин" в организма му, се установява по несъмнен начин, както от показанията на свидетелите Д. и Д., така и от приложените по делото писмени доказателства- АУАН, талон за изследване и Протокол за извършване на проверка, видно от които подсъдимият Д. е приел така посочения резултат, за което се е подписал собственоръчно и е отказал да даде кръвна проба за химическо изследване.

Техническата изправност, годност, валидност и законосъобразното използване на техническото средство, с което е извършена проверката на подсъдимия, се потвърждават от приложените по делото документи- Заповед № 8121з-1186 от 13.09.2017 г. на Министъра на вътрешните работи и Протокол № 201840316-10000 от 09.03.2018 г. за сервизна проверка на Drygtest 5000, с идент. номер ARAM-0005.

От наличните в досъдебното производство доказателства се установява, че със ЗПАМ № 17-0769-002164/31.07.2017 г., издадена от Началник група към ОД на МВР Бургас, сектор "Пътна полиция" Бургас, СУМПС на подсъдимия Д. е било отнето, поради допуснато от последния нарушение за ЗДвП. В заповедта е отбелязано, че подсъдимият отказал да получи същата, поради което надлежното ? връчване на 04.08.2017 г. било удостоверено чрез свидетел. Също така, в нея е отразено, че е влязла в сила на 21.08.2017 г.

Относно повдигнатото обвинение по чл. 343б, ал. 3 от НК, настоящият състав приема следното:

Несъмнено, действията на подсъдимия по привеждане в движение и придвижване на автомобила по пътната мрежа на града представляват "управление на МПС" по смисъла на чл. 343б, ал. 3 от НК.

Установена по надлежния ред, в настоящия случай е и употребата на наркотични вещества от подсъдимия Д. - чрез техническо средство "Дрегер Дръг Тест 5000"- Дрегер, с фабр. № ARAM 0005- проба № 153 от 16.10.2018 г. Откритото в организма на подсъдимия вещество- метамфетамин, е наркотично вещество, според Списък I към Наредбата за реда

за класифициране на растенията и веществата като наркотични.

Правилен и обоснован поради това се явява извода на районния съд, че управлявайки на 16.10.18 г. в *** лек автомобил марка "****", модел "****", с номер на рамата: WAUZZZ8K39A097397, след употреба на наркотично вещество- метамфетамин, подсъдимият е осъществил от обективна страна състава на престъплението по чл. 343б, ал. 3 от НК.

Настоящият състав не споделя мнението на първоинстанционния съд относно формата на вина, при която е осъществено деянието. Подсъдимият в случая е съзнавал общественоопасния му характер, както и общественоопасните последици, но въпреки това е искал тяхното настъпване. Д. е съзнавал предвидената в чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП забрана да се управлява пътно превозно средство след употреба на наркотични вещества, но въпреки това е предприел такова действие, с ясното съзнание, че го прави именно, след като е употребил метамфетамин. В подкрепа на този извод се явява и приемането от страна на подсъдимия на резултата от техническото средство, отказвайки повторна проверка, с изследване на кръвна проба.

Затова и настоящият въззивен състав също счита, че подсъдимия Д. е действал при форма на вината- пряк умисъл, по смисъла на чл. 11, ал. 2, предложение първо от НК, обективиран в действията му.

За коментираното дотук престъпление, Бургаският районен съд е осъдил подсъдимия Д. на "лишаване от свобода" за срок от една година, изпълнението на което на основание чл. 66 от НК отложил за срок от 3 години. Наложил му и наказание "глоба" в размер на 500 лева.

Изводът на районният съд, че наказанието следва да бъде определено при приложението на чл. 54 от НК, се споделя от въззивния състав, тъй като по делото не са налице нито множество смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства, нито изключителни такива, при които и най-лекото предвидено в закона наказание да се явява несъразмерно тежко. Така наложеното наказание от една година "лишаване от свобода", настоящият състав намира за справедливо и съответно на извършеното. Като смекчаващи от районният съд са били обстоятелствата, че подсъдимият Д. е реабилитиран, трудово ангажиран, оказал е съдействие при извършване на проверката и е приел показанията на техническото средство, с което му е била извършена същата, без да се ползва от правото си да даде кръвна проба за химическо изследване. Въз основа на всички тези обстоятелства, правилно наказанието е било отмерено в посочения размер, при лек превес на смекчаващите отговорността обстоятелства. Въпреки, че не е посочено от районния съд, настоящият счита, че като отегчаващи следва да се отчетат наличието на няколко груби нарушения на ЗДвП, извършени от подсъдимия на инкриминираната по настоящото дело дата / управлява МПС неспособен, автомобил спрял от движение и без рег. табели, след употреба на наркотик и в срока на наложена със ЗПАМ забрана/, както и предишните такива, посочени в справката за нарушител/водач, приложена по досъдебното производство. Независимо от отбелязаното, направената констатация не обуславя завишаване на размера на наложеното наказание.

Правилно изпълнението на наказанието "лишаване от свобода" е било отложено от първостепенния съд, на основание чл. 66, ал. 1 от НК с изпитателен срок от три години, тъй като за постигане целите на генералната превенция и най-вече за поправянето и превъзпитанието на подсъдимия към спазване на закона и добрите нрави, не се налага същият да бъде принудително изолиран от социалната и семейната си среда.

Наказанието "глоба" в размер на 500 лева, настоящият състав счита за правилно

отмерено, предвид наличните смекчаващи отговорността обстоятелства, посочени по-горе и липсата на данни за конкретното имущественото състояние на подсъдимия и неговите задължения по осигуряване на издръжка.

БРС не е наложил на подсъдимия Д. кумулативно предвиденото в чл. 343г от НК наказание "лишаване от право" по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК, приемайки че подсъдимият е неспособен водач, предвид изтеклата валидност на притежаваното от същия СУМПС, поради което и не следва да го лишава от права, които същият притежава. Настоящият състав споделя изцяло този извод като правилен, почиващ на закона и обоснован.

От приложената по делото справка за нарушител/водач относно подсъдимия Д. (л. 33-39 от досъдебното производство) е видно, че на същия е издадено СУМПС № ***** от 12.02.2008 г. със срок на валидност до 12.02.2018 г. Съгласно чл. 1, ал. 5, т. 2 от Закона за българските лични документи, СУМПС е български личен документ, който по силата на чл. 3, ал. 3 и чл. 50, ал. 1 от същия закон, е индивидуален удостоверителен документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство, като същото служи за удостоверяване пред съответните лица и органи на придобитото вече право, а не го поражда. Същевременно, той не е такъв, който пожизнено да удостоверява притежавана правоспособност. С изтичане срока, за който държавата е признала за съответното лице правото до управлява МПС, правото се прекратява и то повече не съществува. Наред с това, именно с издаването на този документ завършва фактическия състав по придобиване на правоспособност за управление на МПС. Следователно при липсата на валиден такъв документ, поради неподновяването на стария, чийто срок на действие е изтекъл, правото се счита за изгубено.

Съгласно чл. 15. (1) от НАРЕДБА № I-157 от 1.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина, при подаване на заявление за подмяна на свидетелство за управление, водачът следва отново да представи медицински документ- карта за оценка на физическата му годност на водач за управление на МПС. Преиздаването на СУМПС в този смисъл не е безусловно гарантирано, а признаването на неговото право да управлява МПС е поставено в зависимост от това дали водачът ще докаже своята психическа и физическа пригодност за това.

С оглед изложеното, настоящият съд счита, че с настъпването на невалидност на СУМПС, поради изтичането на срока за който важи, законът приравнява положението на обвиняемия Д. на неспособен водач, какъвто би бил поради изначална липса на такава или поради лишаването му поради изчерпване на контролните точки, във връзка с допуснати нарушения по ЗДвП.

В настоящия случай, последният е загубил възможността, да управлява МПС по отворените за обществено ползване пътища в страната, тъй като видно от разпоредбата на чл. 150а от ЗДвП, за да управлява моторно превозно средство, всеки водач, освен останалите посочени в същия член условия, трябва да притежава и СУПМС, което е в срок на валидност. В този смисъл са и Решение № 44 от 19.02.2013 г. на ВКС по н. д. № 2161/2012 г., I, н. о.; Решение № 209 от 19.12.2017 г. на ВКС, III н. о.; Решение № 70 от 07.04.16 г. на ВКС по н. д. № 204/16 г. на III н. о. / Поради това, настоящият въззивен съд приема, че подсъдимият към настоящият момент не притежава правото да управлява МПС, което изключва и възможността за налагане на кумулативно предвиденото наказание лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК, които деецът не притежава /Решение № 244/12 г. на ВКС, II н. о. и Решение № 561/86 г. на ВКС, III н. о. /

По отношение престъплението по чл. 343в, ал. 3, вр. ал. 1 от НК, настоящият състав намира следното: при правилно установени факти, първоинстанционният съд е извел несъответни и необосновани на тях правни изводи, което от своя страна е довело и до незаконосъобразния извод, че подсъдимия Д. не е осъществил от обективна и субективна страна състава на горепосоченото престъпление.

Престъплението по чл. 343в, ал. 3, вр. ал. 1 от НК е на просто извършване и за осъществяването му не е необходимо настъпването на други вредни последици извън тези по застрашаване на обществените отношения по безопасност на транспорта, настъпващи с довършване на изпълнителното деяние. От обективна страна деецът осъществява този престъпен състав когато управлява МПС в срока на изтърпяване на принудителна административна мярка за временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, а от субективна да съзнава, че СУМПС му е било временно отнето по силата на наложената ПАМ.

Видно от посочените при описване на фактическата обстановка по делото доказателства, спрямо подсъдимия Д. е била приложена ЗППАМ № 17-0769-002164/31.07.2017 г., връчена на подсъдимия на 04.08.2017 г. С нея, СУМПС на подсъдимия е било временно отнето, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. Деянието по настоящото дело, извършено от подсъдимия Д. на 16.10.2018 г., в срока на изтърпяване на посочената ПАМ. Последното, анализирано съвкупно с обстоятелството, че ЗППАМ е била надлежно връчена на подсъдимия, той е бил запознат със съдържанието ? и е съзнавал ясно вменената му с нея забрана да управлява МПС, но въпреки това не е съобразил поведението си с нея. Изложеното води до единствения и непротиворечив извод, че с поведението си Д. е реализирал от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 343в, ал. 3 от НК. Деянието е извършено виновно, при форма на вината пряк умисъл, по смисъла на чл. 11, ал. 2, предл. първо от НК. Същият е съзнавал обществената опасност на извършеното, предвиждал е неговите общественоопасни последици и е искал тяхното настъпване. Доказателство за субективния елемент на престъплението е именно посочената по-горе ЗППАМ и обстоятелството, че същата е била връчена лично на подсъдимия, въпреки че същият е отказал да удостовери получаването ?.

Предвид на това, настоящият въззивен състав призна подсъдимия И. Д. за виновен в това, че на 16.10.2018 г., в ***, ж. к. "Славеиков", до бл. 68 управлявал лек автомобил марка "****", модел "****", с номер на рамата: WAUZZZ8K39A097397, управлявал посочения автомобил, в срока на изтърпяване на принудителна административна мярка за временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство, наложена му със ЗПАМ № 17-0769-002164 от 31.07.2017 г., на Началник група при Сектор "ПП" при ОД на МВР- гр. Бургас, в сила от 21.08.2017 г., съставляващо престъпление по чл. 343в, ал. 3, вр. ал. 1 от НК.

Районният съд неправилно и логически необосновано е заключил, че след като срокът на валидност на СУМПС на подсъдимия е изтекъл, то ЗППАМ губи своето значение и действие. Следва в тази връзка да се отбележи следното: Принудителните административни мерки, съгласно чл. 22 от ЗАНН служат за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, като случаите, в които същите се прилагат, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване, се уреждат в съответния закон или указ. В чл. 171 от ЗДвП са предвидени именно такива ПАМ, като целта им, освен горепосочените, е и осигуряване на

безопасността на движението по пътищата. По своята същност ПАМ е форма на държавна принуда, не е административнонаказателна санкция и основаниято за нейното приложение е самото нарушение. ЗППАМ по настоящото дело е издадена на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДВП, поради допуснатото от подсъдимия нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, предл. 2 от същия закон. Както основаниято за издаването ?, така и срокът ? на действие са ясно и конкретно дефинирани в съответната норма и органът, издаващ ЗППАМ, не разполага нито с възможността да прецени дали да я издаде, при вече осъществени фактическите предпоставки, нито да се отклони от посоченият срок. Прекратителните условия на ЗППАМ по чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДВП са две- до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, и докато съответният компетентен орган не се е произнесъл относно носената отговорност. Това означава, че докато не са изтекли 18 месеца от налагането на ПАМ, запретите, установени със същата са в сила и подсъдимият Д. е следвало да съобразява поведението си с тях. Ирелевантно в случая е обстоятелството, че впоследствие, вече към датата на последващото установено управление на МПС, в цитирания срок на забрана, срокът на административна валидност на СУМПС на подсъдимия е изтекъл. Спрямо това лице, водач на МПС е продължавала да важи ЗППАМ № 17-0769-002164/31.07.2017 г., издадена от Началник група към ОД на МВР Бургас, сектор "Пътна полиция" Бургас, и същият не е следвало да управлява МПС.

За коментираното престъпление по чл. 343в, ал. 3, вр. ал. 1 от НК, законодателят е предвидил наказание "лишаване от свобода" до три години и "глоба" от двеста до хиляда лева.

Изложеното по-горе по отношение на наказанията, наложени на подсъдимия за престъплението по чл. 343б, ал. 3 от НК, се отнася в пълна степен и за наказанията, които следва да се определят от настоящия съд за престъплението по чл. 343в, ал. 3, вр. ал. 1 от НК. Същите следва да се определят по реда чл. 54 от НК, при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, тъй като както беше посочено, въззивната инстанция не намира от данните по делото да се установяват многобройни или изключителни смекчаващи вината на подсъдимия обстоятелства, обосноваващи приложението на чл. 55 от НК. Чистото съдебно минало на подсъдимия, оказаното съдействие при извършване на проверката и трудовата му ангажираност дават и тук превес, макар и минимален, над отегчаващите отговорността обстоятелства, изразяващи се в извършените от подсъдимия нарушения на ЗДВП до датата на извършване на деянията по настоящото дело. Безспорно обществената опасност на коментираното дотук деяние не е висока, поради което и законодателят не е поставил долна граница на наказанието. Също така, въпреки че деянието в настоящият случай е извършено в условията на идеална съвкупност, по смисъла на чл. 23 от НК, с престъплението по чл. 343б, ал. 3 от НК, поради което обществената опасност на всяко от тях се повишава, то последното не е в степен, изискваща определянето на наказанието за престъплението по чл. 343в, ал. 3, вр. ал. 1 от НК в размер значително надвишаващ минималния. Настоящият състав счита, че наказание "лишаване от свобода" за срок от 6 месеца се явява справедливо и съответно на извършеното, и с него биха се постигнали в най-пълна степен целите на генералната и специалната превенция. И тук въззивният съд е на мнение, че подсъдимия не следва да бъде принудително изолиран от обществото, тъй като това би довело до несъразмерност на наказанието с извършеното и счита, че за постигане на горепосочените цели, изпълнението на така наложеното наказание следва да се отложи по реда на чл. 66 от НК за срок от 3 години. Предвид липсата на предходни осъждания на дееца, поправителният и възпитателен ефект би се постигнал и без наказанието да се изтърпява ефективно.

Продължителността на изпитателния срок, в достатъчна степен ще мотивира подсъдимия, да се въздържа от неправомерно поведение, като го съобразява с обществените норми, под страх, че при последващо осъждане на лишаване от свобода, за деяние в същия срок, така отложеното наказание ще бъде приведено в изпълнение.

Следва да бъде наложено и кумулативно предвиденото наказание "глоба", като размерът на същото се определи в минимален размер от 200 лева, предвид констатираните смекчаващи обстоятелства и липсата на доказателства по делото за дохода, семейното положение и дължимост на издръжка от подсъдимия.

Що се отнася до отправеното с протеста искане за налагане на подсъдимия на наказание "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 18 месеца на основание чл. 343г от НК, за извършеното от последния престъпление по чл. 343в, ал. 3, вр. ал. 1 от НК, настоящият състав намира следното:

Нормата на чл. 343г от НК изчерпателно посочва случаите, в които се налага наказанието, залегнало в същата, а именно при извършени от дееца престъпления по чл. 343, 343а, 343б и чл. 343в, ал. 1. Видно е, че осъщественото от подсъдимия Д. е такова по чл. 343в, ал. 3, вр. ал. 1 от НК и поради това не попада в обхвата на цитираната санкционна разпоредба. След като законодателят изрично не е посочил извършването на това престъпление, като основание за налагане на наказанието "лишаване от право да управлява МПС", то съдът не разполага с възможността да стори това, тъй като е недопустимо разширително тълкуване на материалния закон, по отношение на норма, чрез която се налагат наказания на гражданите. Поради изложеното, така отправеното от прокурора искане, следва да бъде оставено без уважение.

Предвид факта, че деянията по настоящото дело са осъществени в условията на идеална съвкупност, в изпълнение на разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия Д. следва да се определи едно общо наказание в размер на най-тежкото измежду наложените му по настоящото дело, а именно "лишаване от свобода" за срок от 1 година. Изпълнението на същото, на основание чл. 66, ал. 1 от НК, да се отложи с изпитателен срок от 3 години. Към него, на основание чл. 23, ал. 3 от НК, да се присъедини изцяло и наказанието "глоба" в най-високия наложен размер, а именно 500 лева.

Разноските, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК, предвид признаването на подсъдимия за виновен, правилно са присъдени от първата инстанция в негова тежест. Разпореждането на съда относно вещественото доказателство по делото също е съобразено със закона.

При цялостната служебна проверка на правилността на атакуваната присъда по реда на чл. 314, ал. 1 от НПК, въззивният съд не констатира други допуснати от първата инстанция нарушения на материалният закон или на процесуалните правила, извън посочените, които да налагат нейното изменение или отмяна, поради което потвърди същата в останалата ѝ част.

Мотивиран от горното и в съответствие с правилата на чл. 336, ал. 1, т. 2, вр. чл. 334, т. 2 и т. 3 от НПК, Бургаският окръжен съд постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.